

N 10 / 11.04.2019 թ .

Հայաստանի Հանրապետության

Ազգային Ժողովի նախագահ Ա. Միրզոյանին

Արցախի Հանրապետության

Ազգային Ժողովի նախագահ Ա. Ղուլյանին

Հայաստանի Հանրապետության Ազգային Ժողովին և Արցախի Հանրապետության Ազգային Ժողովին ենք հանձնում Հայաստանի Հանրապետության կառավարության, Արցախի Հանրապետության կառավարության, Արևմտյան Հայաստանի Պետության վտարանդի կառավարության իրավաբաղադրական համագործակցության դրույթները՝ Հայաստանի Պետության սահմանները ԱՄՆ-ի 28-րդ նախագահ Վ. Վիլսոնի կայացրած Իրավաբար վճռով և միջազգային իրավունքներով ճանաչելու, վերականգնելու մասին

Դրույթներ

Համաշխարհային քաղաքակրթական ձևաչափերը արդի աշխարհում տնտեսապես թույլ զարգացած պետություններին առաջադրում են իրավաբաղադրական և հասարակական գործունեության պարտադրված ընթացակարգ: Հաշվի առնենք, որ պարտադրված ընթացակարգի հետևանքով հայոց իրավունքի տակ մնացել է մոտ 40 հազար քառ. կմ տարածք: Հետևաբար, համաշխարհային հանրությանը պարտավոր ենք ներկայացնել թե՛ ո՞վ ենք մենք, ո՞ր տեղից ենք գալիս, ո՞ր ենք գնում, ի՞նչ ունենք և ի՞նչ ենք կորցրել:

Ժամանակակից աշխարհում որևէ իրավական, քաղաքական, ազգային ու միջազգային, ինչպես նաև կառավարման ու տնտեսական ոլորտների խնդիրները պետք է լուծել այլազանությունների (diversificatio) և արհեստագիտական նորարարությունների (Innovatio) միջոցով: Այդ տեսանկյունից Հայաստանի Պետության տարածքային իրավունքների վերականգնումը դառնում է անկյունաքարային, ուստի այս խնդրի լուծմանը նպաստող գործառույթների իրականացման համար կարևոր նշանակություն ունի նաև գործիքակազմի ճիշտ ընտրությունը: Շատ կարևոր է ժամանակակից արհեստագիտական (technology) և նորագույն մեթոդների օգտագործման միջոցով արագացված թափով ոչ միայն վերականգնել, այլև կոտրել այն բոլոր արգելապատնեղներն ու իրավա-քաղաքական կարծրատիպերը, որոնք խոչընդոտում են հայոց անժամանցելի և անօտարելի իրավունքները կենսագործելու համար:

Հայկական ինքնությունների (subjectum) ձևավորման իրավաչափությունը

միջազգային մասնավոր իրավունքի շրջանակներում

1. Անցած հարյուրամյակում Հայկական Բարձրավանդակը սկզբունքորեն հայաթափվեց: Հայ ազգը ցեղասպանության ենթարկվեց իր բնօրրանում, ազգի ամբողջ ժառանգությունը բռնազավթվեց եւ օտարվեց հայրենիքի մի հատվածը՝ Արևմտյան Հայաստանը: 1920/1921թ.թ. Արևելյան Հայաստանից օտարվեցին, ապա հայաթափվեցին Գարսի նահանգը և Սուրմալուն: Նախիջևանը վերջնականապես հայաթափվեց 1988 թ, իսկ Հյուսիսային Արցախը՝ 1989 թ: Այսպիսով, այս ընթացքում Հայկական Բարձրավանդակը ենթարկվել է ենթարկվում է ծրագրավորված և պլանավորված հայաթափման, ինչի հետևանքով Հայաստանի

Հայրենաստիքության կենսագործման հիմքը

Հայկական պետության իրավունքի վերականգնումը Վ.Վիլսոնի Իրավարար Վճռի սահմաններում հնարավոր է, թեև հայրենաստիքության իրավունքը իրավաքաղաքական դաշտում կենսագործվում է հայկական ինքնությունների համատեղ գործունեությամբ: Հայրենաստիքության իրավունքը միասնական օրակարգով կենսագործելու համար պետք է նկատի առնել.

- * Արևելյան Հայաստանի, Արևմտյան Հայաստանի, Գիլիկիայի և Սփյուռքի, գոյության փաստը,
- * Արևմտյան Հայաստանի, Արևելյան Հայաստանի, Գիլիկիայի նկատմամբ իրավաքաղաքական միասնական պահանջի բացակայության փաստը,
- * Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի, Անթիլիասի, Արիադավան միաբանության ու այլ կրոնապատկան հայկական կառույցների, այդ թվում՝ Արևմտյան Հայաստանի Էջմիածնական թեմի հայրենաստիքության գործունեությունը նույն ուղղվածությամբ ամբողջականացնելու անհրաժեշտության փաստը,
- * Արտերկրում գործող ավանդական տնտեսավարողների և նպատակային ստեղծված տնտեսական կառույցների, մասնավորապես «ԱՂԱԳԱ» կոնսորցիումի (consorcium) հետ համագործակցելու անհրաժեշտության փաստը,
- * Հայոց ազգային արժեհամակարգի ամբողջականացման անհրաժեշտությունը:
- * Արևմտյան Հայաստանի, Արևելյան Հայաստանի, սփյուռքահայության լեզվական, մշակութային օտարումների ու սահմանափակումների գոյության փաստը,
- * Հայկական պետաիրավական ու քաղաքական ինքնությունների առաջացման պատմական եւ քաղաքական պատճառները: Հայկական ինքնությունների գործունեության հնարավոր իրավական հիմնավորումների և ուղղորդումների ապահովման փաստը,
- * Համահայկական պետաիրավական և իրավաքաղաքական ինքնությունների, նրանց իրավաքաղաքական կարգավիճակներից բխող գործառույթների համակարգման, ընդլայնման ու խորացման անհրաժեշտության փաստը,
- * Հայ ազգի՝ իր հայրենիքում կայուն վերարտադրության ապահովման անհրաժեշտության փաստը՝ իրեն հատուկ ազգային մշակույթի շրջանակներում,

Ճանապարհային քարտեզ

Վերոշարադրյալը հնարավորություն է ստեղծում կազմելու հայության համագործակցության անելիքների ճանապարհային քարտեզը.

ա) Քաղաքական և տնտեսական փակուղուց հանել հայ-տուսական հարաբերությունները՝ ձևավորված 1914թ. մինչև 2017թ., որի մեջ էր մեկ դար առաջ՝ ցեղասպանության, Օսմանյան և Ցարական Ռուսաստանի կայսրությունների փլուզման, ապա քեմալաբուլժնիկյան դաշինքով, հաշվի առնելով խորհրդային պետության կողմից հայ ժողովրդին պատկանող տարածքների օտարման փաստը:

բ) ԵՄ հետ հարաբերությունները տեղափոխել նոր իրավաքաղաքական հարթություն՝ հենվելով 1919-20 թթ. Փարիզյան վեհաժողովի, Սևրի Դաշնագրի և Առաջին համաշխարհային պատերազմում Հայաստանի Առաջին Հանրապետության՝ որպես հաղթող կողմի փաստի վրա,

զ) ԱՄՆ-ի հետ հարաբերությունները տեղափոխել հայոց անժամանցելի իրավունքների կենսագործման դաշտ:

Հենվելով ԱՄՆ 28-րդ նախագահ Վ.Վիլսոնի անբեկանելի և անժամանցելի իրավարար վճռի վրա, առաջարկում ենք .

- * Հրավիրել Համահայկական Վերնախորհրդի (Senat) երկրորդ նիստ՝ օրակարգում դնելով սույն փաստաթուղթը: Ճանաչել համահայկական Վերնախորհուրդը (Senat) որպես աշխարհասփյուռ հայության իրավունքները ներկայացնող իրավաբաղաբական կառույց:
- * Ընդունել, ԱՄՆ պատկան մարմինների կողմից կոնգրեսական Ադամ ՇԻՖԻ գրասենյակի միջոցով Արևմտյան Հայաստանի վտարանդի կառավարությանը փոխանցած Վ. Վիլսոնի Իրավարար վճռի 59-րդ կրկնօրինակը որպես լեգիտիմ փաստաթուղթ: *Կից՝ 1. լուսապատճեն:*
- * Ճանաչել Նոյեմբերի 22-ը որպես համայն հայության հայրենատիրության օր:
- * Մկսել Համահայկական Վերնախորհուրդի (Senat) միջոցով 1921 թվականի Մոսկվայի մարտի 16-ի և Կարսի հոկտեմբերի 13-ի պայմանագրերի չեղարկման գործընթաց՝ հիմք ընդունելով Արևմտյան Հայաստանի վտարանդի կառավարության՝ ՌԴ ՄԴ ներկայացրած հայցադիմումը և 2016 թ. N 370/15-01/16, 10.փետրվարի 2016 թ. ՌԴ ՄԴ պատասխանը: *Կից՝ 2.լուսա պատճեն:*
- * Մկսել, Համահայկական Վերնախորհուրդի (Senat) միջոցով իրավաբաղաբական գործընթաց՝ Սևրի դաշնագիրը ստորագրած պետությունների հետ:
- * Մկսել, Համահայկական Վերնախորհուրդի (Senat) միջոցով իրավական գործընթաց՝ Խորհրդային Ռուսաստանի ժողովրդական կոմիսարների խորհրդի 1917թ. դեկտեմբերի 29 (1918 թվականի հունվարի 11)-ին ընդունած Թուրքահայաստանի մասին Դեկրետը ճանաչելու համար:
- * Իրականացնել փաստահավաք աշխատանք՝ հենվելով «Հայ Դատի», Հայ Առաքելական Եկեղեցու և այլ կողմերի ներկայացրած նյութերին:
- * Ներկայացնել ԵԱՀԿ-ի Մինսկի համանախագահներին և ՌԴ-ն կառավարությանը Կավկասյան (Кавказское дело) որոշումը առջինն ճանաչելու հարցը և Արցախի Հանրապետությունը Հայաստանի Հանրապետության հետ վերամիավորման իրականացման ծրագիրը փաստացի (de facto) տարածքներով հանդերձ:
- * Առաջադրել ՀՀ-ն դիվանագիտական մարմին՝ սույն դրույթների կիրառմամբ մշակել արտաքին քաղաքականության նոր ռազմավարություն, կենսագործել հայ ժողովրդի հայրենատիրության իրավունքը՝ հենվելով երկու Գերմանիաների վերամիավորման իրավական (de jure) և փաստացի (de facto) նախադեպային իրավունքի վրա, հաշվի առնելով Հելսինկյան ակտի առաջնային ստորագրողների կամքը:

Եզրափակում

ՀՀ-ն՝ որպես միջազգային իրավունքի սուբյեկտի, գլխավոր խնդիրն է նոր իրավաբաղաբական գործիքակազմով կենսագործել հայկական պետության և հայրենատիրության առանցքային իրավունքները, վերականգնել հայ ազգի և հայ մշակույթի ամբողջականությունը:

Հաշվի առնելով, որ

- * ՀՀ-ն անկախության հռչակումից հետո ՀՀ կառավարությունները չեն կարողացել զբաղվել ԱՄՆ-ի 28-րդ նախագահ Վ.Վիլսոնի կայացրած Իրավարար վճիռը կյանքի կոչելու ուղղությամբ:

Արձանագրելով, որ

- * ՀՀ նախագահներն իրենց ելույթներում բարձրացրել են պահանջատիրության խնդիրները, բայց պահանջատիրության խնդիրների լուծումը թողել են ապագա սերունդներին: **Գից 3. հիմնավորումը:**

Նկատի ունենալով, որ

- * ՀՀ իշխանությունները ԵԱՀԿ-ի Մինսկի համանախագահների հետ բանակցելիս առաջադրել են Արցախի պատմական պատկանելության հարցը, բայց չեն պահանջել 1921 թ. Մոսկվայի մարտի 16-ի, 1921 թվականի հուլիսի 4-5 -ը կայացրած Կավբյուրյոյի (Кавказкое бюро) որոշման և Կարսի հոկտեմբերի 13 -ի պայմանագրերի չեղարկումը,

Փաստելով, որ.

- * ՀՀ-ն Արտաքին գործերի նախարարությունը և ՀՀ նախագահները միջազգային հանրության և ատյանների առջև երբեք չեն բարձրացրել Առաջին համաշխարհային պատերազմում Հայաստանի Առաջին Հանրապետության որպես հաղթող կողմի իրողությունը և Թուրքիայի Հանրապետության հետ հարաբերությունները կառուցում են «առանց նախապայմանների» մոտեցմամբ:

Համարում ենք.

Նոր իրավիճակում Համահայկական Վերնախորհուրդը կարող է դառնալ այն համահայկական կառույցը, որի մասնակցությամբ Հայաստանի Հանրապետության և Արցախի Հանրապետության իրավական (de jure) և փաստացի (de facto) վերամիավորմամբ կդառնան Հայաստան Պետության վերակերտման մի բաղադրիչը Արևելյան Հայաստանում: Համահայկական Վերնախորհուրդը ի վիճակի է միջազգային տարբեր հարթակներում ներկայացնել հայոց անժամանցելի իրավունքը, որով հնարավորություն ենք ստանում վեր հանելու և ներկայացնելու միջազգային հանրությանը՝ միջազգային իրավունքի շրջանակներում իրավական լուծում ստացած, սակայն հետագայում չկիրառված միջազգային պայմանագրերը և Վ. Վիլսոնի իրավարար վճիռը, որով իրավականորեն (de jure) ճանաչված է Հայաստան Պետության տարածքային իրավունքները և սահմանազատումը հարևան պետությունների Թուրքիայի, Իրանի, Վրաստանի և Ադրբեջանի հետ:

Համահայկական Վերնախորհուրդ

Վահե Մեսրոպյան

Գիտությունների Համահայկական Միջազգային Ակադեմիա

Կարինե Հայրապետյան

Թագադիր Գերագույն Խորհուրդ

Բազրատունյաց Անգեղատուն Միաբանություն

Տիգրան Բազրատունի

«Տեսակետ» հաղորդաշարի հիմնադիր

Արմեն Բարսեղյան

«Շուշի» հիմնադրամ

Բակուր Կարապետյան

«Հայրենիք» հայրենակցական միությունների

համակարգող խորհուրդ

Դավիթ Ալեքսանյան

Համահայկական Կոնգրես

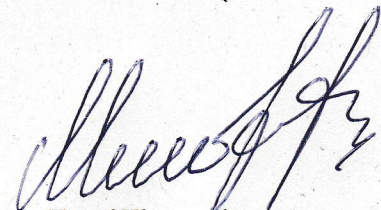
Արմեն Բաղայան

Հաստատված են բոլոր ստորագրությունները

Արևմտյան Հայաստանի Վտարանդի Կառավարության

Ազգային Ժողով

Արամ Մկրտչյան

Պատասխանատու կատարող Ազատ Մարգարյան

բջջային հեռախոս 093217350